

Te middernacht klinkt luid door Kampens straten :
 Op, burgers, in 't geweer, de vijand valt ons aan!
 De poorten dicht! Als 't moet: Uw leven laten
 Op 't veld van eer, voor 't heil van ons bestaan.

Daar buiten klinkt rumoer, als 't kletteren van lansen,
 Een wild gekrijsch — daar bovenuit een stem: „k Ben nat
 En koud, verdwaald, en sta hier met mijn ganzen,
 Al is het laat, ach, laat mij in de stad!”

De zware poort ging spoedig voor hem open,
 't Gevleugeld heir kwam snat'rend binnen loopen,
 Als lachte 't om de fopperij
 Gepleegd aan Kampen's burgerij.

*'n echte Kampense jonge zegt 't 'n biettien
 anders, soo:*

'sNachgens twalef uur klinkt ut deur alle straoten :
 „Uut bêdde allemaole! de vijand veur de stad!
 De poorten dichte! Daor buuten staon soldaoten
 Die willen d'rin, maar 't zit eur nog niet glad!”

In Cellesbroek is 't un spiktakel as van lansen,
 Un wild gekreeuw — daor bovenuit 'n stem: „k bin nat
 En kold, verdwâald, en stao ier met mien ganzen,
 Al is 't ook lâate, oeh laot mien in de stad!”

De zwaore poorte lös! Kees met zien ellef ganzen
 Kwam now met veul gekwaak de Cellesweg indansen.
 De Kommedant ef toen eel zâchgies ecommedeert:
 Naor uus! de stad is veilig! ofgemesjeerd!

==== *Bi-j Van Kammen op d' Oalde straote* **====**
ku-j un eele oop van die mooie briefkaten en
===== *ni-j-joars wensen kriegien!* **=====**